

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-155/06) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 96/29/Euroatom — Ochrona zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego — Brak pełnej transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2007/C 211/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Patakia i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Przedstawiciel: C. White, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia wszystkich przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do art. 53 dyrektywy Rady 96/29/Euroatom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego (Dz.U. L 159, str. 1) — Brak przepisów umożliwiających przeprowadzenie wszelkiej odpowiedniej interwencji we wszystkich sytuacjach powodujących długotrwałe narażenie, wynikających z późniejszych skutków pogotowia radiologicznego lub przeszłej lub dawnej działalności lub czynności związanych z pracą

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając, w wyznaczonym terminie, wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu umożliwienia odpowiedniej interwencji w przypadkach długotrwałego narażenia na promieniowanie jonizujące wynikającego z późniejszych skutków pogotowia radiologicznego lub przeszłej lub dawnej działalności lub czynności związanych z pracą, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 53 dyrektywy Rady 96/29/Euroatom ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 20.5.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 lipca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative, Luksemburg) — État du grand-duché de Luxembourg przeciwko Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink

(Sprawa C-182/06) ⁽¹⁾

(Artykuł 39 WE — Podatek dochodowy od nierezydentów — Ustalenie stawki opodatkowania — Nieruchomości położone na terytorium innego państwa członkowskiego — Niepodlegające uwzględnieniu straty wynikające z wynajmu)

(2007/C 211/12)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour administrative, Luksemburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: État du grand-duché de Luxembourg

Strona pozwana: Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour administrative, Luksemburg — Wykładnia art. 39 traktatu WE — Krajowy system podatku dochodowego od obywateli wspólnotowych niebędących rezydentami — Odmowa uwzględnienia przy obliczaniu stawki opodatkowania strat wynikających z wynajmu nieruchomości położonych na terytorium innego państwa członkowskiego

Sentencja

Artykuł 39 WE należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które nie zezwala obywatelowi wspólnotowemu niebędącemu rezydentem państwa członkowskiego, w którym uzyskuje przychód stanowiący zasadniczą część jego dochodu podlegającego opodatkowaniu, na wystąpienie o uwzględnienie przy ustalaniu stawki opodatkowania tego dochodu strat wynikających z wynajmu nieruchomości niezajmowanych przez niego osobiście, położonych w innym państwie członkowskim, podczas gdy rezydent pierwszego państwa członkowskiego może wystąpić o uwzględnienie owych strat wynikających z najmu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 17.6.2006.